

לישראל	ההגנה	צבא
הצבאית		הפרקליטות
והחקיקה	הייעוץ	מחלקת
03-5696655/6709		טל':
076-5399705		פקס:
yaachak@idf.il		דוא"ל:
010476-3-1988	תקנות ההגנה -	ער 38 -
התשפ"ג	בתמוז	י"ג
2023	ביולי	2

לכבוד
עו"ד מיכל פומרנץ

שלום רב,

הנדון: מענה להשגה בשם [REDACTED] עלקם בעניין החרמת והריסת בית המפגע חיירי עלקם

שלכם: בדוא"ל מיום 14 בפברואר 2023 השגה בשם [REDACTED] עלקם;
בדוא"ל מיום 23 בפברואר 2023 – התייחסות ביחס לחוות הדעת ההנדסית.
שלנו: מענה להשגה בשם [REDACTED] עלקם בעניין החרמת ואטימת בית המפגע חיירי
עלקם, מיום 7 בפברואר 2023

1. הריני לאשר קבלת השגתך שבסימוכין (על שני חלקיה, מיום 14 בפברואר 2023, והשלמה מיום 23 בפברואר 2023), בשם [REDACTED] עלקם, אמו של המפגע חיירי עלקם (ת"ז [REDACTED], להלן: "המפגע"), כנגד הכוונה להחרים ולהרוס את דירת המגורים בקומה השלישית בבניין הממוקם בנ.צ. [REDACTED] 6 בשכונת ראס אל-עאמוד בירושלים, אשר שימשה למגורי המפגע ומשפחתו הגרעינית.

2. לאחר שההשגה הובאה בפני מפקד פיקוד העורף של צה"ל (להלן: "מפקד פקע"ר"), אבקש להביא לידיעתך את החלטתו בנדון.

3. נקדים ונאמר כי לאחר שבחן את הטענות, החליט מפקד פקע"ר לדחות את טענותייך ולקבוע כי הודעה על הכוונה להחרים ולהרוס את הבית, בעינה עומדת. להלן נפרט את עמדת מפקד פקע"ר.

פירוט עיקר טענותייך בהשגה

4. בהשגה טענת את הטענות הבאות:

א. הריסת בתים ככלל הינה פעולה אסורה, הפוגעת בזכויות יסוד של חפים מפשע, ומנוגדת למשפט הבינלאומי ההומניטרי.

ב. הריסת בית המשפחה תביא לפגיעה בחפים מפשע, ותגרום נזק לדירות סמוכות ולבניינים סמוכים שאינם שייכים למשפחת המפגע;

ג. חוות הדעת ההנדסית עליה מסתמך מפקד פקע"ר אינה מהווה תשתית עובדתית מספקת להפעלת הסמכות;

ד. לא מתקיימת תכלית הרתעתית בבסיס ההחלטה להחרים ולהרוס את הבית;

ה. ההחלטה אינה מידתית בשים לב להיקף הפגיעה במשפחה, אי-ידיעת המשפחה אודות כוונותיו של המפגע והעדר יכולתה לצפות ולמנוע אותם.

ו. בנוסף, טענת בשנית את הטענות אודות אטימת הבית על אתר.

5. להלן תשובותינו לטענות שפורטו בהשגה.

הרקע לגיבוש הכוונה להחרים ולהרוס את הבית

6. ההחלטה להחרים ולהרוס את הדירה בה התגורר המפגע, נשענת על סמכותו המפורשת של מפקד פקע"ר מכוח תקנה 119 לתקנות ההגנה (שעת חירום), 1945 (להלן: "התקנות"), ומבוססת על **טעמי ביטחון מובהקים ועל תשתית עובדתית קונקרטיה ועדכנית שהונחה לפניו**. הפעלת הסמכות במקרה זה נועדה לתכלית הרתעתית מובהקת, כדי להרתיע מפגעים פוטנציאליים מביצוע פיגועים, בהתאם לפסיקת בית המשפט העליון, כפי שיפורט להלן.

7. בהתאם לתשתית העובדתית ולהמלצת גורמי הביטחון שהונחו לפני מפקד פקע"ר בטרם קיבל החלטתו בעניין הפעלת הסמכות מכוח תקנה 119, עלה כי התכלית ההרתעתית תקפה במיוחד בתקופה האחרונה, וכי **עדיין קיים צורך מובהק** להפעיל את הסמכות מכוח תקנה 119 ולהרוס את ביתו של המפגע.

8. בין היתר, מהראיות המנהליות שהונחו לפני מפקד פקע"ר עולה כי:

א. ביום 27 בינואר 2023 בסמוך לשעה 17:20 ביצע המפגע פיגוע ירי במספר זירות בשכונת נווה יעקב בירושלים. תחילה, ירה המפגע בשלושה אנשים בסמוך לבית הכנסת; בהמשך ירה המפגע לעבר אופנוע שחלף במקום ובעוברת אורח נוספת; ולאחר מכן, נסע המפגע ברכבו וירה לעבר שוטרים בצומת בית חנינא, שם נוטרל על-ידי השוטרים במקום. כתוצאה ממעשיו, גרם המפגע למותם של שבעה אזרחים ישראלים חפים מפשע, ולפציעתם של נוספים:

- אשר נתן מורלי ז"ל. בן 14 במותו.

- איליה סוסנסקי ז"ל. בן 25 במותו.

- שאול חי ז"ל. בן 68 במותו.

- בני הזוג אלי ונטלי מזרחי ז"ל. בני 48 ו-45 במותם.

- רפאל בן אליהו ז"ל. בן 56 במותו.

- אירנה קורולובה ז"ל. בת 59 במותה.

ב. מכלל הראיות המנהליות אשר בידי מפקד פקע"ר כאמור, עולה כי מדובר בפיגוע אשר בוצע במטרה לפגוע באזרחים חפים מפשע **ממניעים לאומניים**.

ג. המבנה שבו ממוקמת הדירה בה התגורר המפגע הוא בבעלות סבתו (עלקס). המפגע גר בדירה יחד עם בני משפחתו הגרעינית. עלות שכירות הדירה שבה גר המפגע היא 2,000 שקלים בחודש, המשולמת על ידי אביו.

9. בנסיבות אלו, **היוצאות דופן בחומרתן**, החליט מפקד פקע"ר, על יסוד עמדתם המקצועית של גורמי הביטחון, לנקוט בצעד של אטימה מיידית של המבנה באופן זמני, באמצעות ריתוק ואטימת פתחי הדירה, ולתת זכות שימוע בדיעבד. בנוסף, סבר מפקד פקע"ר, על

יסוד עמדתם המקצועית של גורמי הביטחון, כי יש מקום לנקוט גם בצעדים של החרמה והריסה של המבנה מכוח תקנה 119 לתקנות, לשם הרתעת מפגעים פוטנציאליים נוספים מפני ביצוע פיגועים מעין אלה.

התשתית המשפטית להחרמה, אטימה והריסה של בתי מפגעים מכוח תקנה 119

10. בהתאם להלכה הפסוקה של בית המשפט העליון, למפקד הצבאי נתונה הסמכות לפעול על פי תקנה 119 לתקנות ההגנה, וזאת בנסיבות המתאימות, לצרכי הרתעה, ומטעמי ביטחון מובהקים.¹

11. תכלית הפעלתה של סמכות זו היא הרתעת הרבים מפני ביצוע פיגועים, כך שמפגעים פוטנציאליים יידעו כי למעשיהם יהיו השלכות לא רק על הקורבנות ועליהם עצמם, אלא גם על בני משפחתם.²

12. בהתאם למבחנים שנקבעו בפסיקה, המפקד הצבאי יכול להפעיל סמכותו משהשתכנע בהתאם לראיות המנהליות שהונחו בפניו כי מתקיימים שלושה תנאים מצטברים: קיומה של זיקת המגורים בין המפגע לבין הבית מושא הצו; מעורבותו של המפגע בפיגוע טרור חמור; והצורך בהרתעת מפגעים פוטנציאליים.³

13. כפי שפורט לעיל, התנאי הראשון מתקיים במקרה דנן, שכן אין חולק שהמפגע התגורר בבית הוריו עובר לביצוע הפיגוע.

14. גם התנאי השני מתקיים בענייננו. כתוצאה ממעשיו הנתעבים של המפגע, נרצחו שבעה אזרחים ישראלים חפים מפשע, בליל יום שבת, ונפצעו אזרחים נוספים. ניכר כי החלטתו של המפגע לבצע פיגוע ירי קטלני, בערב שבת, בסמוך לבית כנסת מעידה על החומרה החריגה שבמעשיו ועל כוונתו לבצע פיגוע רב נפגעים. בשל התנהלותו החריגה בחומר, ועל רקע המצב הביטחוני החריג, עולה ביתר שאת הצורך החיוני להרתיע מפגעים פוטנציאליים אחרים, ובכך למנוע פגיעה נוספת באזרחים חפים מפשע. תוצאות הפיגוע שביצע המפגע הן תוצאות קשות של פיגוע טרור חמור, ובו מספר ההרוגים הגבוה ביותר מזה למעלה מעשור.

15. כמו כן, ובהתאם, מתקיים בענייננו גם התנאי השלישי. עמדת גורמי הביטחון היא כי בהחרמת והריסת בית המפגע על-פי תקנה 119 לתקנות יש כדי לבסס הרתעה אפקטיבית כלפי מפגעים פוטנציאליים. החרפת המצב הביטחוני בישראל בעת האחרונה, ששיאה בפיגועי דריסה, ירי ודקירה, כמו גם ההערכה העדכנית בנוגע לאפקטיביות ההרתעה במקרים האמורים, מבססות את המסד הנדרש למימוש הסמכות הנתונה בתקנה 119 לתקנות במקרה דנן. הפעלת הסמכות מכוח תקנה 119 נעשית במקרים בהם סבור המפקד הצבאי כי היא נדרשת לצרכי הרתעה, והיא מופעלת באופן זהיר ומדוד, בהתאם לאמות

¹ ראו, מני רבים: בג"ץ 8604/22 [תמימי נ' מפקד פיקוד העורף (פורסם בנבו, 03.01.2023)]; בג"ץ 2036/23 פרוך נ' המפקד הצבאי לאזור הגדה המערבית (פורסם בנבו, 10.4.2023); בג"ץ 1376/23 הילאן נ' המפקד הצבאי לאזור הגדה המערבית (פורסם בנבו, 13.3.2023); דנג"ץ 2376/23 הילאן נ' המפקד הצבאי לאזור הגדה המערבית (פורסם בנבו, 22.3.2023). בג"ץ 480/21 [רבהא נ' המפקד הצבאי לאזור הגדה המערבית (פורסם בנבו, 03.02.2021)]; בג"ץ 6826/20 [דויקאת נ' מפקד כוחות צה"ל באיזור יהודה והשומרון (פורסם בנבו, 25.10.2020), להלן: בג"ץ דויקאת].

² ר' בג"ץ 6996/02 זערוב נ' מפקד כוחות צה"ל ברצועת עזה, פ"ד נו(6) 407, 409-410 (2202); וכן בג"ץ 798/89 [שוקרי נ' שר הבטחון (פורסם בנבו, 10.01.1990), להלן: בג"ץ שוקרי]; ובג"ץ 3363/03 [בקר נ' מפקד כוחות צה"ל בגדה המערבית (פורסם בנבו, 03.11.2003)].

³ בג"ץ דויקאת; בג"ץ 7961/18 נעלואה נ' מפקד כוחות צה"ל באיו"ש (פורסם בנבו, 6.12.2018); בג"ץ 2322/19 ראפעה נ' המפקד הצבאי לאזור (פורסם בנבו, 11.4.2019); בג"ץ 751/20 חנאטשה נ' המפקד הצבאי לאזור (פורסם בנבו, 20.2.2020); בג"ץ 480/21 קבהא נ' המפקד הצבאי (פורסם בנבו, 3.2.2021).

המידה שנקבעו בפסיקת בית המשפט העליון בנוגע לאופן הפעלת שיקול הדעת של המפקד הצבאי בהקשר זה.

16. במקרה זה, העמידו גורמי הביטחון בפני מפקד פקע"ר התייחסויות שונות המלמדות על מגמת ההסלמה ביחס למספר פיגועי הטרור והעלייה במספר ההרוגים הישראלים כתוצאה מפיגועים אלו, ועל הצורך בהרתעת מפגעים פוטנציאליים מביצוע פיגועי טרור נוספים כהשראה מהפיגוע שבוצע על ידי המפגע חיירי עלקס – והכל בהתחשב בתמונת המצב הביטחונית העדכנית בעיר ירושלים.

17. נוכח האמור לעיל, החרמת הדירה בה התגורר המפגע והריסתה, מתיישבות עם הוראות תקנה 119 לתקנות ועם הרציונאל ההרתעתי שביסודה.

טענות עקרוניות בנוגע לעצם ההחלטה להוציא צו החרמה והריסה

18. הריסת דירת מגוריו של המפגע, מכוח הצו, נבחנה כאמור על רקע חומרת מעשיו, גל הטרור הרצחני והצורך החיוני להרתיע באופן מיידי מפגעים פוטנציאליים נוספים. מפקד פקע"ר בחן את תכלית הפעלת הסמכות לפי תקנה 119 לצד אפקטיביות ההרתעה מהשימוש בה.

19. ההחלטה בדבר הריסת דירת המגורים נבחנה גם לאור המידע שהוצג בפני מפקד פקע"ר לפיו המפגע התגורר בדירה יחד עם משפחתו הגרעינית. בהתאם למידע המצוי בידי גורמי הביטחון, סבתו של המפגע היא הבעלים של הדירה, והורי המפגע משלמים שכר דירה לסבתו. לפיכך, המפגע מקיים את **זיקת המגורים** הנדרשת לשם הפעלת תקנה 119. מידע זה המבסס את זיקת המגורים הנדרשת, לא הוכחש בהשגתך.

20. מפקד פקע"ר בחן את תכלית הסמכות לצד אפקטיביות השימוש בה על-פי תקנה 119. בנוסף, נבחנה השפעת ההריסה על המתגוררים במבנים סמוכים, ולצורך כך הוכנה חוות דעת הנדסית שהועברה לעיון, ואשר מצורפת בשנית כנספח למסמך זה. כעולה מחוות הדעת ההנדסית, לא צפוי נזק כלשהו לרכיבי בניה קונסטרוקטיביים או לרכיבי בניה לא-קונסטרוקטיביים, ובהיבט זה ניכר כי החלטת מפקד פקע"ר היא מידתית.

21. מפקד פקע"ר הביא בחשבון גם את עניין אי מודעות בני משפחת המפגע לתכנונו הקונקרטיים של המפגע ורצונו לבצע פיגוע טרור רצחני נגד יהודים. כידוע, היעדר מודעותם של בני המשפחה איננה שוללת את הסמכות של המפקד הצבאי מכוח תקנה 119.⁴ כך נקבע בפסיקה, כי נכון לתת משקל מסוים להיעדר מודעותם של בני המשפחה של מפגע, אך לא משקל עיקרי, אף אם מתגוררים בבית קטינים.⁵

22. בנוסף, יש לציין כי אין בפרק הזמן שחלף מעת ביצוע הפיגוע כדי לגרוע מסמכותו של מפקד פקע"ר בהתאם לתקנה 119 לתקנות ההגנה, ואין בכך חריגה ממתחם הסבירות.⁶ בהתאם לעמדת גורמי הביטחון העדכנית, קיים צורך הרתעתי בהריסת ביתו של המפגע חיירי עלקס, ובפרט בשל חומרת הפיגוע החריגה.⁷ בהקשר זה, יודגש כי בתאם לעמדתם העדכנית

⁴ בג"ץ 480/21 [REDACTED] רבהא נ' המפקד הצבאי לאזור הגדה המערבית (פורסם בנבו, 03.02.2021); בג"ץ 2356/19 ברוגותי נ' המפקד הצבאי (פורסם בנבו 11.04.2019); בג"ץ 8091/14 המוקד להגנת הפרט נ' שר הביטחון (פורסם בנבו 31.12.2014); דנג"ץ 5924/20 המפקד הצבאי לאזור יהודה ושומרון נ' בכר אבו סוהילה (פורסם בנבו, 08.10.2020).

⁵ בג"ץ 1376/23 הילאן נ' המפקד הצבאי לאזור הגדה המערבית (פורסם בנבו, 13.3.2023); בג"ץ 8786/17 [REDACTED] אבו אלרוב נ' מפקד כוחות צה"ל בגדה המערבית (פורסם בנבו 26.11.2017); בג"ץ דויקאת.

⁶ בג"ץ 7040/15 פדל מוסטפא פדל חמאד נ' המפקד הצבאי באזור הגדה המערבית (פורסם בנבו 12.11.2015), פסקה 50 לפסק דינה של הנשיאה נאור; בג"ץ 628/18 כמיל נ' מפקד כוחות צה"ל בגדה המערבית (פורסם בנבו, 28.2.2018).

⁷ בעניין חמאד, לעיל ה"ש 6, נקבע על-ידי הנשיאה נאור כי: "כאשר המעשים המיוחסים לחשוד הם חמורים במיוחד, יתכן שיהיה בכך די כדי להצדיק שימוש בסנקציה החריגה של הריסת ביתו, וזאת מתוך שיקולי הרתעה".

של גורמי הביטחון, חומרתו של הפיגוע מייצרת צורך הרתעתי מובהק שמצדיק את הריסת הדירה, גם לאחר שזו נאטמה בסמוך לאחר הפיגוע.

23. במקרה דנן, ההחלטה על הפעלת הסמכות התקבלה כתגובה ישירה לביצוע הפיגוע, שהוא חלק מרצף פיגועים; בשים לב למצב הביטחוני הקשה הפוקד את האזור ואת המדינה בתקופה האחרונה; ולאור הצורך בהרתעה.⁸ אף אם חלף זמן מה ממועד הפיגוע ועד למועד החלטתו של המפקד הצבאי להורות על הריסת ביתו של המחבל, לא נותק הקשר בין הפיגוע לבין תכלית ההרתעה שההריסה נועדה לשרת. משכך, פרק הזמן שחלף לא עולה כדי שיהיו המטיל דופי בהחלטת המפקד הצבאי.⁹

טענות לעניין חוות הדעת ההנדסית

24. בחוות הדעת ההנדסית מטעם המהנדס הצבאי, ציין המהנדס כי שיטת ההריסה תהיה חבלה חמה בשילוב אמצעים מכאניים, וכי שיטה זו תוביל לרמה ולסבירות נמוכים לנזק לרכיבי בניין קונסטרוקטיביים ולא קונסטרוקטיביים, וכי לא צפוי נזק למבנים סמוכים.

25. בהתייחסותך המשלימה מיום 23 בפברואר 2023 הבאת לעיוננו חוות דעת הנדסית מטעמכם. חוות דעת זו הועברה להתייחסות המהנדס מטעם צה"ל. מפקד פקע"ר עיין בחוות הדעת ההנדסית מטעמך, ובחוות דעתו של המהנדס הצבאי ותגובת המהנדס הצבאי לחוות הדעת מטעמך, והחליט לדחות את טענותיך.

26. כפי שנקבע בפסיקה, ביצוע ההריסה הוא מסוג הנושאים המקצועיים שבהם מסור למפקד הצבאי שיקול דעת רחב במיוחד.¹⁰

27. בהקשר זה, מפקד פקע"ר סומך ידו על האמור בחוות הדעת ההנדסית המשלימה מטעם המהנדס הצבאי (מיום 30 במרץ 2023), הן באשר לנטען בסעיפים יב', יד', טו'-טז' לחוות הדעת ההנדסית שהוגשה מטעמך, והן באשר לטענותיך בעניין הסבירות לנזק קונסטרוקטיבי החורג מגבולות הגזרה.

28. באשר לטענתך לפיה עצם הריסת ביתו של המפגע תגרום ליצירת קומה חלשה בבניין – בהתאם לעמדת המהנדס הצבאי, אותה אימץ מפקד פקע"ר, הסבירות לכך היא נמוכה מאוד לאור העובדה כי מדובר בקומה עליונה במבנה. כמו כן, בהתאם לעמדת המהנדס הצבאי, תבחן השארת קיר חוץ (חלקי מלא) בכל כיוון ראשי, על מנת לייצר מרווח ביטחון ולצמצם את הסיכון.

29. מכל מקום, שיטת ההריסה הסופית תיקבע בהתאם לשיקולים מקצועיים ובהערכת המצב המבצעית גרידא.

היעדר השימוע טרם קבלת ההחלטה על הוצאת הצו הזמני לאטימת הבית

30. אין חולק על אודות חשיבותה העקרונית של זכות השימוע והטיעון. **בצד זאת, ההחלטה לתת זכות טיעון בדיעבד, בנסיבות מסוימות, מבוססת היטב בדיון.** כפי שנקבע בעניין **מצגר**:

⁸ עניין חמאד, לעיל הי"ש 6.

⁹ בג"ץ 752/20 עטאונה נ' המפקד הצבאי לאזור יהודה והשומרון (פורסם בנבו, 25.5.2020).

¹⁰ בג"ץ 2036/23 פרוך נ' המפקד הצבאי לאזור הגדה המערבית (פורסם בנבו, 10.4.2023); בג"ץ 8604/22 תמימי נ' מפקד פיקוד העורף (פורסם בנבו, 3.1.2022).

"על אף מעמדה הרם של זכות הטיעון בשיטתנו המשפטית הרי ככל זכות אחרת במשפט, אין היא מוחלטת ונעדרת סייגים. מדובר בזכות יחסית שהיקפה ודרכי הגשמתה נגזרים מנסיבותיו של כל מקרה ומקרה."¹¹

31. לאור הראיות והשיקולים שהוצגו לו על ידי גורמי הביטחון, מצא מפקד פיקוד העורף כי דחיית מועד אטימת ביתו של המפגע ועיכובה, תוך מתן זכות טיעון מראש, תביא לפגיעה באפקט ההרתעתי ההכרחי והנחוץ בנסיבות העניין. כפי שקבע בבג"ץ 358/88 הנשיא שמגר:

"זאת ועוד, אם דרושה פעולה על אתר, ניתן להסתפק בפעולה שהיא הפיכה, כגון פינוי ואטימה, ולהשהות את עניין ההריסה עד לאחר ההכרעה השיפוטית.

לשון אחר, רואה אני מקום להבחנה בין אטימה להריסה. הראשונה יכולה להתבצע על אתר, אם הנסיבות מחייבות זאת. לפני נקיטת פעולה מן הסוג השני (הריסה) תינתן השהות לפנות בהשגה או בעתירה, לפי העניין."¹²

32. אמרה זו קיבלה גיבוי בפסיקה מאוחרת יותר, דוגמת בג"ץ 6692/02:

"זכותו של אדם כי ישמע קולו בטרם ייפגע בגופו או ברכושו היא זכות יסוד. עם זאת ככל זכות אחרת, אין היא מוחלטת. זוהי זכות בעלת אופי יחסי. היא אינה חלה בנסיבות מיוחדות וחריגות."

ובהמשך:

"אין נפקא מנה אם הפגיעה ברכוש היא תוצאת לוואי לפעילות צבאית, או אם הפגיעה ברכוש היא המטרה ההרתעתית המונחת ביסוד הפעולה הצבאית. אלה כאלה הן – על-פי הנחותינו – פעולות מבצעיות הדרושות להגנת האזור והמדינה, אשר המשיב מוסמך לעשותן."¹³

33. על כן, החליט מפקד פיקוד העורף להשתמש בצעד של אטימה מיידית של המבנה באופן זמני, באמצעות ריתוך ואטימת פתחי הדירה, שהיא פעולה הפיכה באופייה, בשלב הראשוני, ולתת זכות שימוע בדיעבד, כפי שאכן ניתנה. בשים לב, בין היתר, לפיגועים הנוספים שקרו בסמיכות לפיגוע שבוצע בשכונת נווה יעקב, היה נכון לנקוט בצעד מהיר, של אטימה זמנית לבית המפגע, לצורכי הרתעה ותוך שימוש בסמכות מפקד פקע"ר בעניין זה.

34. לאור האמור, אטימת הבית בסמיכות זמנים קצרה מאוד למועד הפיגוע סיפקה מענה משמעותי להגשמת הצורך ההרתעתי הדחוף; בעוד השימוש בכלי האטימה הזמנית וההפיכה בלבד עד קבלת החלטה סופית לעניין החרמה והריסה של הבית, סייע בהבטחת מידתיות הפעלתה של הסמכות למול הפגיעה ההכרחית בזכויות מרשיך.

35. יודגש, כי הוצאת צו החרמה והאטימה הזמנית, שהיא פעולה הפיכה אשר נועדה כאמור כתגובה מיידית לצורך החיוני בהרתעה – אינה גורעת מסמכותו של מפקד פקע"ר לנקוט צעדים נוספים מכוח תקנה 119, ובתוך כך לשקול את החרמתו של המבנה לתקופה בלתי קצובה ואת הריסתו המלאה של הבית.

¹¹ בג"ץ 3495/06 מצגר נ' היועץ המשפטי לממשלה, פס' 9 לפסק דינה של הנשיאה ביניש (פורסם בנבו, 30.7.2007).

¹² בג"ץ 358/88 האגודה לזכויות האזרח בישראל נ' אלוף פיקוד המרכז, פ"ד מג(2) 529, פס' 8 לפסק דינו של הנשיא שמגר (1989); ראו גם: בג"ץ 4112/90 האגודה לזכויות האזרח בישראל נ' אלוף פיקוד הדרום, (פורסם בנבו, 31.10.1990).

¹³ בג"ץ 6692/02 עאמר נ' מפקד כוחות צה"ל בגדה המערבית, פ"ד נו(6) 110, פס' 4 לפסק דינו של הנשיא ברק (2002). ורי גם ספרה של דפנה ברק-ארז משפט מנהלי כרך א, עמ' 489.

36. נזכיר, כי במענה להשגה בדבר צו ההחרמה והאטימה, השבנו לטענתך לפיה לא הוצג צו בפני בני המשפחה טרם ביצוע אטימת הבית בפועל. כאמור שם, הוצג לבני משפחת המפגע על ידי הכוחות ששהו בבית צו החרמה ואטימה זמנית כדבעי. הצו הוסבר לבני המשפחה על ידי קצין משטרה שנכח בשטח הבית, וניתן לבני המשפחה פרק זמן מספק לצורך פינוי מלוא תכולת הבית. כמו כן, נמסר עותק פיזי מצו ההחרמה והאטימה הזמנית, ואף הודבק עותק מהצו על דלת הבית. אטימת הבית לא החלה אלא לאחר פינוי כל הציוד שהיה בו (בדגש על מצרכים חיוניים, תרופות, וציוד אישי הנדרש לילדים הקטינים). אנו שבים ומזכירים את ההתייחסות לטענות אלו במענה שנכתב מטעמנו.

סיכומו של דבר

37. על רקע האמור, ולאחר שבחן בכובד ראש את הטענות המפורטות בהשגה, מצא מפקד פקע"ר כי נוכח החומרה היתרה של מעשי של המפגע, ובשל הצורך החיוני להרתיע מפגעים פוטנציאליים אחרים מפני ביצוע פיגועים רצחניים דומים, גם בשים לב לריבוי מעשי הטרור בעת האחרונה ולצורך למנוע הסלמה נוספת, הריסת בית המפגע, היא צעד **מידתי** ואף **הכרחי** בנסיבות העניין.

38. נוכח כל האמור לעיל, ולאחר שבחן את ההשגה נגד הכוונה להחרים ולהרוס את הבית בו התגורר המפגע, החליט מפקד פקע"ר לדחות את הטענות שהועלו בה.

39. מצורף בזאת צו החרמה והריסה לבית המפגע.

40. ההריסה לא תבוצע עד ליום 6 ביולי 2023.

בברכה,

סרחאן
העורף

ענאן
פיקוד

רס"ן
יועמ"ש